

ДЕРЖАВНА РЕГУЛЯТОРНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

вул. Арсенальна, 9/11 м. Київ 01011

тел. (044) 254-56-73, факс 254-43-93

e-mail: inform@dkrp.gov.ua

Від _____ № _____

**Тернівська сільська рада
Добровеличківського району
Кіровоградської області**

вул. Миру, 40, с. Тернове,
Добровеличківський район,
Кіровоградська область, 27023

*Пропозиції щодо удосконалення
проектів регуляторних актів*

Державна регуляторна служба України відповідно до Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» (далі – Закон) та постанови Кабінету Міністрів України від 23.09.2014 № 634 «Про порядок підготовки пропозицій щодо удосконалення проектів регуляторних актів, які розробляються органами місцевого самоврядування» розглянула проекти рішень Тернівської сільської ради Добровеличківського району Кіровоградської області «Про затвердження ставок земельного податку та наданих пільг зі сплати земельного податку юридичним та/або фізичним особам» (далі – Проект 1), «Про місцеві податки і збори на території Тернівської сільської ради та відміну раніше прийнятих рішень» (далі – Проект 2), «Про встановлення ставок акцизного податку з роздрібної торгівлі суб'єктами господарювання підакцизними товарами» (далі – Проект 3) та документи, що надані до них листом Тернівської сільської ради Добровеличківського району Кіровоградської області від 26.05.2017 № 01-21/53.

За результатами проведеного аналізу вищевказаних проектів рішень, експертних висновків постійної комісії Тернівської сільської ради з питань планування бюджету, фінансів, соціального розвитку, економічних реформ та приватизації щодо їх регуляторного впливу (далі – Експертний висновок) та аналізів регуляторного впливу до цих проектів на відповідність вимогам статті 4 Закону встановлено наступне.

І. Щодо Проекту 1

Проектом 1 на території Тернівської сільської ради встановлюються ставки земельного податку для власників земельних ділянок, земельних часток (паїв) та землекористувачів по населених пунктах Тернівської сільської ради та за межами населеного пункту з 1 січня 2018 року; податковий період; терміни сплати земельного податку. Додатком до проекту 1 затверджується положення про механізм справляння та порядок сплати земельного податку.

Згідно з пунктом 12.3 статті 12 ПКУ сільські ради в межах своїх повноважень приймають рішення про встановлення місцевих податків та зборів. Їх встановлення здійснюється у порядку, визначеному ПКУ.

Підпунктом 12.3.2. пункту 12.3 статті 12 ПКУ встановлено, що при прийнятті рішення про встановлення місцевих податків та зборів обов'язково визначаються об'єкт оподаткування, платник податків і зборів, розмір ставки, податковий період та інші обов'язкові елементи, визначенні статтею 7 ПКУ, з дотриманням критеріїв, встановлених розділом XII ПКУ для відповідного місцевого податку чи збору.

Однак, не всі обов'язкові елементи, що передбачені статтею 7 ПКУ, визначені у проекті рішення, наприклад, строк та порядок подання звітності про обчислення і сплату податку.

У зв'язку з чим, пропонуємо у проекті рішення визначити всі обов'язкові елементи податку або зробити посилання на конкретні положення ПКУ (абзаци, пункти, частини, статті та розділи), якими вони встановлені.

Підпунктом 1.1. пункту 1 Проекту 1 встановлюється ставка податку за земельні ділянки, які перебувають у власності або користуванні, за один гектар сільськогосподарських угідь у відсотках від їх нормативної грошової оцінки земель населених пунктів Тернівської сільської ради станом на 01.01.2012 року з урахуванням коефіцієнта індексації:

рілля: с. Тернове - 0,3% ;

с. Новостанкувата - 0,3%;

сіножаті - 0,1%;

пасовища - 0,1%;

багаторічні насадження 0,03%.

Відповідно до Земельного кодексу України до земель сільськогосподарського призначення належать сільськогосподарські угіддя (рілля, багаторічні насадження, сіножаті, пасовища та перелоги) (пункт 2 статті 22).

Пунктом 74.1. статті 274 ПКУ встановлено, що ставка податку за земельні ділянки, нормативну грошову оцінку яких проведено, встановлюється у розмірі не більше 3 відсотків від їх нормативної грошової оцінки, для земель загального користування - не більше 1 відсотка від їх нормативної грошової оцінки, а для сільськогосподарських угідь - не менше 0,3 відсотка та не більше 1 відсотка від їх нормативної грошової оцінки.

Таким чином, ставки земельного податку за сіножаті, пасовища та багаторічні насадження, які складають менше 0,3 % від їх нормативної грошової оцінки, не відповідають вимогам ПКУ у зв'язку з чим пропонуємо привести зазначені ставки до вимог статті 274 ПКУ.

Підпунктом 1.3. пункту 1 Проекту 1 встановлюється ставка податку за земельні частки (паї), які перебувають у власності та земельні ділянки для ведення особистого селянського господарства за межами населеного пункту для ріллі в розмірі 0,3% від грошової оцінки землі 1995 року з урахуванням коефіцієнта індексації.

Правові засади проведення оцінки земель визначає Закон України «Про оцінку земель», статтею 18 якого визначено порядок проведення нормативної

грошової оцінки земельних ділянок, а саме: нормативна грошова оцінка земельних ділянок проводиться:

розташованих у межах населених пунктів незалежно від їх цільового призначення - не рідше ніж один раз на 5-7 років;

розташованих за межами населених пунктів земельних ділянок сільськогосподарського призначення - не рідше ніж один раз на 5-7 років, а несільськогосподарського призначення - не рідше ніж один раз на 7-10 років.

Таким чином, використання грошової оцінки 1995 року для визначення земельного податку не відповідає вимогам зазначеного вище Закону (з 1995 року до 2017 року пройшло більше 10 років).

Підпунктом 1.4. пункту 1 Проекту 1 встановлюється ставка податку за землі комерційного використання, громадського призначення, землі під господарськими будівлями та дворами в розмірі 1% від нормативної грошової оцінки земель населених пунктів Тернівської сільської ради станом на 01.01.2012 року.

Разом з тим, частиною 1 статті 19 Земельного кодексу України, якою визначаються категорії земель в Україні, не встановлено категорії «землі комерційного призначення».

Натомість, пунктом 274.2. статті 274 ПКУ встановлено, що за земельні ділянки, які перебувають у постійному користуванні суб'єктів господарювання (крім державної та комунальної форми власності) ставка податку встановлюється у розмірі не більше 12 відсотків від їх нормативної грошової оцінки.

Пропонуємо привести категорії земель, визначені Проектом 1 до вимог Земельного та Податкового кодексів України.

Підпунктом 1.5. пункту 1 Проекту 1 встановлюється ставка податку за землі енергетики. Абзацом 3 цього підпункту визначено, що земельний податок за земельні ділянки, які розташовані за межами населених пунктів, нормативну грошову оцінку яких не проведено встановлюється у розмірі 5% від нормативної грошової оцінки одиниці площі ріллі по області.

Отже, ставка податку за земельні ділянки, які розташовані за межами населених пунктів, нормативну грошову оцінку яких не проведено, встановлюється виключно для земель енергетики.

Доводимо до відома, що у разі наявності земельних ділянок іншого призначення (категорії), розташованих за межами населених пунктів, нормативну грошову оцінку яких не проведено, та не встановлення ставок за їх використання, земельний податок за такі землі у 2018 році буде сплачуватися за ставками 2017 року без індексації.

Крім того, відповідно до підпункту 14.1.130 пункту 14.1 статті 14 ПКУ одиниця площі оподаткованої земельної ділянки:

- у межах населеного пункту - 1 (один) метр квадратний (кв. метр);
- за межами населеного пункту - 1 (один) гектар (га).

У зв'язку з чим, пропонуємо у проекті рішення зазначити одиницю виміру оподаткованої площі земельної ділянки в залежності від її місцезнаходження.

Пунктом 2 Проекту 1 звільнюються від сплати земельного податку державні, комунальні, бюджетні установи, організації, які фінансуються з державного та місцевих бюджетів.

Наразі, **статтею 282 ПКУ встановлено пільги щодо сплати податку для юридичних осіб**, а саме: визначені юридичні особи, які звільняються від сплати земельного податку.

Враховуючи, що пунктом 2 Проекту 1 не визначено усіх юридичних осіб, звільнених від сплати земельного податку, пропонуємо або доповнити пункт 2 підпунктами 282.1.1. – 282.1.6. пункту 282.1. статті 282 ПКУ, або перенести пункт 2 Проекту 1 до пункту 5.2. розділу 5 додатку до Проекту 1, яким визначаються пільги зі сплати податку.

Пунктом 3 Проекту 1 встановлюється, що для повного обліку платників земельного податку землевпоряднику Буряковій Н.В. до 1 травня подати до державної податкової інспекції дані про використання земель населенням сільської ради та списки осіб, які звільнені від сплати земельного податку.

Разом з тим, відповідно до абзацу другого пункту 284.1. статті 284 ПКУ органи місцевого самоврядування **до 25 грудня року, що передує звітному, подають** відповідному контролюючому органу за місцезнаходженням земельної ділянки **рішення щодо ставок земельного податку та наданих пільг** зі сплати земельного податку юридичним та/або фізичним особам за формою, затвердженою Кабінетом Міністрів України.

Таким чином, пункт 3 Проекту 1 потребує приведення до вимог ПКУ в частині термінів подання інформації та її наповнення.

Додатком до Проекту 1 затверджується Положення про затвердження ставок земельного податку на території Тернівської сільської ради Добровеличківського району Кіровоградської області.

Наразі, назва додатку не співпадає з назвою додатку, встановленою пунктом 7 Проекту 1, а саме: положення про механізм справляння та порядок сплати земельного податку.

Таким чином, назва додатку до Проекту 1 та пункт 7 Проекту 1 потребують узгодження між собою.

Пункт 5.2. додатку, яким встановлюються пільги зі сплати податку для юридичних осіб, не відповідає пункту 282.1. статті 282 і, відповідно, потребує доповнення підпунктами 282.1.4. – 282.1.6. цього пункту.

II. Щодо Проекту 2

Проектом встановлюється на території Тернівської сільської ради наступні місцеві податки: податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки; єдиний податок; транспортний податок. Додатками 1-3 затверджуються положення про механізм справляння та порядку сплати податків, додатками 4-6 – ставки податків.

Однак, не всі обов'язкові елементи, що передбачені статтею 7 ПКУ, визначені у проекті рішення (наприклад, строк та порядок подання звітності про обчислення і сплату податку тощо).

У зв'язку з чим, пропонуємо у проекті рішення визначити всі обов'язкові елементи податків або зробити посилання на конкретні положення ПКУ (абзаци, пункти, частини, статті та розділи), якими вони встановлені.

Крім того, назва Проекту 2 потребує редакційного коригування в частині доповненням роком, на який встановлюються ставки місцевих податків.

Пунктами 2 та 3 Проекту 2 встановлено наступне:

«2. Зі збору за місця для паркування транспортних засобів у зв'язку з відсутністю об'єкта оподаткування на території Тернівської сільської ради ставки збору не встановлювати.

Землевпоряднику сільської ради здійснювати постійний контроль щодо наявності об'єктів оподаткування місць для паркування транспортних засобів для своєчасного встановлення ставки

вищевказаного збору на території Тернівської сільської ради.

3. Із туристичного збору у зв'язку з відсутністю об'єкта оподаткування на території Тернівської сільської ради ставки збору не встановлювати.

Землевпоряднику сільської ради здійснювати постійний контроль щодо наявності об'єктів оподаткування місць туристичного збору для своєчасного встановлення ставки вищевказаного збору на території Тернівської сільської ради.

Одним із принципів податкового законодавства України є **стабільність** (пункт 4.1. статті 4 ПКУ) - зміни до будь-яких елементів податків та зборів не можуть вноситися пізніше як за шість місяців до початку нового бюджетного періоду, в якому будуть діяти нові правила та ставки. Податки та збори, їх ставки, а також податкові пільги не можуть змінюватися протягом бюджетного року.

Підпунктом 12.3.4. пункту 12.3 статті 12 ПКУ встановлено, що рішення про встановлення місцевих податків та зборів офіційно оприлюднюється відповідним органом місцевого самоврядування до 15 липня року, що передуює бюджетному періоду, в якому планується застосовування встановлюваних місцевих податків та зборів або змін (плановий період). В іншому разі норми відповідних рішень застосовуються не раніше початку бюджетного періоду, що настає за плановим періодом.

Виходячи із норм пункту 5 статті 2 та частини першої статті 3 Бюджетного кодексу України **бюджетний період** для всіх бюджетів, що складають бюджетну систему України (однією із складових якої є бюджети місцевого самоврядування), становить **один календарний рік, що починається 1 січня кожного року і закінчується 31 грудня того ж року.**

Таким чином, враховуючи норми Бюджетного та Податкового кодексів України, органи місцевого самоврядування мають щорічно переглядати розміри ставок місцевих податків та зборів, що справляються в установленому ПКУ порядку. Відповідні ставки будуть діяти лише протягом року, на який прийняті.

Тобто, строк дії проекту рішення становить один рік.

Відповідно, встановлення ставок місцевих зборів додатковим рішенням сільської ради на 2018 рік (після 1 липня 2017 року) не відповідає вимогам Податкового та Бюджетного кодексів України.

Встановлення таких зборів можливе на 2019 рік (разом із встановленням інших місцевих податків).

З огляду на вищезазначене та враховуючи, що проектом рішення встановлюються виключно ставки місцевих податків, пропонуємо виключити з

тексту проекту рішення пункти 2 та 3, а назву проекту рішення, відповідно, викласти: «Про місцеві податки на території Тернівської сільської ради на 2018 рік».

Додатком 1 до Проекту 2 затверджується Положення про податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки на території Тернівської сільської ради Добровеличківського району Кіровоградської області, що не відповідає назві додатку 1 встановленого підпунктом 4.1. пункту 4 Проекту 2 (Положення про механізм справляння та порядок сплати податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки).

Таким чином, назва додатку 1 та підпункт 4.1. пункту 4 Проекту 2 потребують узгодження між собою.

Пунктом 5 додатку 1 встановлюються пільги із сплати податку.

Абзацом 6 підпункту 5.1. цього пункту визначено, що сільські, селищні, міські ради можуть збільшувати граничну межу житлової нерухомості, на яку зменшується база оподаткування, встановлена п. 266.4.1 Податкового кодексу України.

Абзацом 6 підпункту 5.2. пункту 5 встановлено, що база оподаткування об'єктів нежитлової нерухомості, в тому числі їх часток, що перебувають у власності фізичної особи платника податку, на території Тернівської сільської ради зменшується для різних типів нежитлової нерухомості (- у тому числі їх часток), - на 150 кв.метрів.

Натомість, вимогами підпункту 266.4.1 пункту 266.4 статті 266 ПКУ база оподаткування об'єкта/об'єктів житлової нерухомості, в тому числі їх часток, що перебувають у власності фізичної особи - платника податку, зменшується:

а) для квартири/квартир незалежно від їх кількості - на 60 кв. метрів;

б) для житлового будинку/будинків незалежно від їх кількості - на 120 кв. метрів;

в) для різних типів об'єктів житлової нерухомості, в тому числі їх часток (у разі одночасного перебування у власності платника податку квартири/квартир та житлового будинку/будинків, у тому числі їх часток), - на 180 кв. метрів.

Таке зменшення надається один раз за кожний базовий податковий (звітний) період (рік).

Такі ж норми встановлено підпунктом 5.1. пункту 5 додатку 1 до Проекту 2.

Вимогами підпункту 266.4.2 пункту 266.4 статті 266 ПКУ встановлено, що сільські, селищні, міські ради та ради об'єднаних територіальних громад, що створені згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, встановлюють пільги з податку, що сплачується на відповідній території, з об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості, що перебувають у власності фізичних або юридичних осіб, громадських об'єднань, благодійних організацій, релігійних організацій України, статuti (положення) яких зареєстровані у встановленому законом порядку, та використовуються для забезпечення діяльності, передбаченої такими статутами (положеннями).

Водночас, підстави для надання податкових пільг та порядок їх застосування визначаються виключно ПКУ (пункт 7.4 статті 7 ПКУ).

Так, пільги з податку, що сплачується на відповідній території з об'єктів житлової та нежитлової нерухомості, для фізичних осіб визначаються виходячи з їх майнового стану та рівня доходів, а пільги з податку, що сплачується на відповідній території з об'єктів нежитлової нерухомості (зокрема, суб'єктами господарювання), встановлюються залежно від майна, яке є об'єктом оподаткування.

Таким чином, ПКУ не передбачено повноважень органів місцевого самоврядування збільшувати граничну межу житлової нерухомості, на яку зменшується база оподаткування.

Враховуючи вищезазначене пропонуємо абзац 6 підпункту 5.1. та абзац 6 підпункту 5.2. пункту 5 виключити з додатку 1 до Проекту 2.

Крім того, абзаци 1, 5, 7 підпункту 5.2. пункту 5 цього додатку дублюють норми пункту 266.4. статті 266 ПКУ, якими встановлюються вимоги (критерії) до визначення органами місцевого самоврядування пільг зі сплати податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, при цьому абзац 7 пункту 5.2. не відповідає вимогам ПКУ в частині термінів подання до відповідного контролюючого органу відомостей та змісту цих відомостей.

Враховуючи вищезазначене, пропонуємо абзаци 1, 5, 7 пункту 5.2. розділу 5 виключити з додатку 1 з одночасним його доповненням конкретними умовами щодо надання пільг юридичним та фізичним особам-підприємцям зі сплати податку з об'єктів нежитлової нерухомості з визначенням порядку їх застосування та розміром пільги (у разі їх встановлення).

Одночасно звертаємо увагу, що не дозволяється сільським, селищним, міським радам та радам об'єднаних територіальних громад, що створені згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, встановлювати індивідуальні пільгові ставки місцевих податків та зборів для окремих юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців і фізичних осіб або звільняти їх від сплати таких податків та зборів (підпункт 12.3.7 пункту 12.3 статті 12 ПКУ).

Норми підпункт 7.1. пункту 7 додатку 1, яким встановлюється порядок обчислення суми податку з об'єкта/об'єктів житлової нерухомості, не в повній мірі відповідає вимогам підпункту 266.7.1. пункту 266.7. статті 266 ПКУ і, відповідно, потребує приведення у відповідність до вимог зазначеної статті ПКУ.

Додатком 2 до Проекту 2 затверджується Положення про механізм справляння єдиного податку на території Тернівської сільської ради Добровеличківського району Кіровоградської області, що не відповідає назві додатку 2, встановленій підпунктом 4.2. пункту 4 Проекту 2 (Положення про механізм справляння та порядок сплати єдиного податку).

Таким чином, назва додатку 2 та підпункт 4.2. пункту 4 Проекту 2 потребують узгодження між собою.

Додатком 2 до Проекту 2 встановлюються обов'язкові елементи податку (у тому числі об'єкт та база оподаткування, порядок та строки сплати податку тощо) для платників єдиного податку першої - четвертої груп.

Відповідно до статті 293 ПКУ ставки єдиного податку для платників першої групи встановлюються у відсотках (фіксовані ставки) до розміру

прожиткового мінімуму для працездатних осіб, встановленого законом на 1 січня податкового (звітного) року (далі у цій главі - прожитковий мінімум), другої групи - у відсотках (фіксовані ставки) до розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) року (далі у цій главі - мінімальна заробітна плата), третьої групи - у відсотках до доходу (відсоткові ставки) (пункт 293.1.)

Фіксовані ставки єдиного податку встановлюються сільськими, селищними, міськими радами або радами об'єднаних територіальних громад, що створені згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, для фізичних осіб - підприємців, які здійснюють господарську діяльність, залежно від виду господарської діяльності, з розрахунку на календарний місяць (пункт 293.2.):

1) для першої групи платників єдиного податку - у межах до 10 відсотків розміру прожиткового мінімуму;

2) для другої групи платників єдиного податку - у межах до 20 відсотків розміру мінімальної заробітної плати.

Таким чином, відповідні місцеві ради встановлюють ставки податку, визначають обов'язкові елементи податку виключно для платників єдиного податку першої та другої груп.

Ставки єдиного податку для третьої та четвертої груп платників єдиного податку встановлені у фіксованих розмірах ПКУ. ПКУ також встановлені обов'язкові елементи податку для платників цих груп.

З метою усунення дублювання норм ПКУ в додатку 2 до Проекту 2, пропонуємо норми щодо встановлення єдиного податку для третьої та четвертої груп платників податку замінити на відповідні посилання, зокрема абзаци, пункти, частини, статті та розділи ПКУ, якими вони встановлені.

Зазначене зауваження стосується і норм додатку 5 до Проекту 2, яким встановлюються ставки єдиного податку на території Тернівської сільської ради.

Додатком 5 визначено, що ставки єдиного податку для платників першої - другої груп встановлюються у відсотках (фіксовані ставки) до розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) року (далі у цій главі - мінімальна заробітна плата), та третьої групи - у відсотках до доходу (відсоткові ставки) (пункт 1).

Фіксовані ставки єдиного податку для фізичних осіб - підприємців, які здійснюють господарську діяльність, залежно від виду господарської діяльності, з розрахунку на календарний місяць (пункт 2):

1) для першої групи платників єдиного податку - 10 відсотків розміру прожиткового мінімуму;

2) для другої групи платників єдиного податку - 20 відсотків розміру мінімальної заробітної плати.

Враховуючи вимоги статті 293 ПКУ пропонуємо узгодити між собою пункт 1 та підпункт 1) пункту 2 додатку 5 в частині визначення бази оподаткування для платників єдиного податку 1 групи (*ставки єдиного податку для платників першої групи встановлюються у відсотках (фіксовані ставки) до розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб, встановленого законом на 1 січня податкового (звітного) року.*

Таким чином, Проект 1 та Проект 2 потребують доопрацювання з метою приведення у відповідність до вимог Податкового кодексу України.

Враховуючи вищевикладене, проекти рішень не узгоджуються з вимогами статті 4 Закону, зокрема з принципом адекватності – відповідність форм та рівня державного регулювання господарських відносин потребі у вирішенні існуючої проблеми та ринковим вимогам з урахуванням усіх прийнятних альтернатив.

III. Щодо аналізів регуляторного впливу до Проектів 1-2 (далі – АРВ)

Надані АРВ не в повній мірі відповідають вимогам Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2014 № 308 «Про затвердження методик проведення аналізу впливу та відстеження результативності регуляторного акта» зі змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1151 (далі – Методика).

Так, у розділі I АРВ «Визначення проблеми» згідно з вимогами Методики розробник повинен чітко визначити проблему, яку пропонується розв'язати шляхом державного регулювання, визначити причини її виникнення, оцінити важливість зазначеної проблеми, зокрема навести дані у кількісному (грошовому) вимірі, що доводять факт існування проблеми і характеризують її масштаб, визначити основні групи, на які вона справляє вплив.

Водночас, при визначенні проблем, які передбачається розв'язати шляхом державного регулювання, розробник обмежився лише словесним описом їх. При цьому не наведено жодних даних у числовій формі, які б обґрунтовували наявність проблем, масштаб та їх важливість, а також не охарактеризовано та не оцінено сфери, на які проблеми справляють найбільший негативний вплив, що не відповідає вимогам статті 4 Закону, зокрема, принципу доцільності – обґрунтована необхідність державного регулювання господарських відносин з метою вирішення існуючої проблеми.

В свою чергу, у розділі III АРВ до Проекту 1 «Визначення та оцінка альтернативних способів досягнення цілей» запропоновано три альтернативи вирішення проблеми, а саме:

альтернатива 1 - не встановлення сільською радою ставок земельного податку;
альтернатива 2 - прийняття розміру максимальної ставки земельного податку;
альтернатива 3 - встановлення ставок земельного податку в залежності від виду земельної ділянки та її використання з урахуванням економічної ситуації.

Однак, при проведенні оцінки впливу на сферу інтересів держави, громадян та суб'єктів господарювання розробником розглядалося дві альтернативи.

Разом з цим, при визначенні альтернативних способів досягнення цілей в АРВ до Проектів 1 та 2 розробником не наведено жодних витрат суб'єктів господарювання, яких вони зазнають як внаслідок впровадження проекту рішення, тобто, сплати податків за ставками, запропонованими проектом рішення, так і внаслідок застосування альтернативних способів досягнення цілей, що підтверджували б економічну доцільність обраного способу.

Окрім зазначеного, розробником не наведено алгоритм визначення запропонованих проектами рішень розмірів ставок податку.

У зв'язку з відсутністю всіх необхідних числових даних та розрахунків витрат, які понесуть суб'єкти господарювання в результаті прийняття проекту

регуляторного акту, розробником не обґрунтовано, що запропоновані розміри ставок, які пропонується затвердити проектами рішень, є найбільш оптимальними для досягнення встановлених цілей.

Беручи до уваги те, що розробка проектів рішень спрямована на збільшення обсягу надходжень до місцевого бюджету (зокрема, ставки єдиного податку встановлено на максимальному рівні) відсутність належних розрахунків витрат суб'єктів господарювання не дозволяє зробити висновок щодо забезпечення балансу інтересів суб'єктів господарювання, громадян та держави, а також об'єктивно оцінити, наскільки обраний розробником спосіб державного втручання відповідає проблемі, що потребує врегулювання, та наскільки його застосування буде ефективним для її вирішення.

Отже, у зв'язку з неналежним опрацюванням вказаних розділів у розділі IV АРВ «Вибір найбільш оптимального альтернативного способу досягнення цілей» розробником не доведено вибір оптимального альтернативного способу.

В свою чергу, у розділі V АРВ «Механізми та заходи, які забезпечать розв'язання визначеної проблеми» розробником не описано, яким чином будуть діяти норми проектів рішень та якою прогнозується ситуація після набрання регуляторними актами чинності.

Вищезазначене не узгоджується з вимогами статті 4 Закону, зокрема, з принципами збалансованості – забезпечення у регуляторній діяльності балансу інтересів суб'єктів господарювання, громадян та держави, та ефективності – забезпечення досягнення внаслідок дії регуляторного акта максимально можливих позитивних результатів за рахунок мінімально необхідних витрат ресурсів.

Додатково зазначаємо, що при наведені значень кількості суб'єктів господарювання у розрізі суб'єктів великого, середнього, малого та мікропідприємництва, які підпадають під дію регулювання, розробником визначено, що під дію акта підпадають 10 суб'єктів мікропідприємництва (далі - СМП) (Проект 1) та 5 СМП (Проект 2), але питома вага таких СМП не визначена (крім того, при заповненні таблиці доцільно навести посилання на джерело отримання цих даних).

Разом з цим, розділом 2 Тесту малого підприємництва (М-тесту) Проекту 1 зазначено, що кількість суб'єктів малого підприємництва, що сплачують земельний податок, на яких поширюється регулювання - 0, надходження на 2016 рік відсутні.

Відповідно, в розділі 3 М-тесту «прямі» витрати СМП та витрати на виконання адміністративних процедур відсутні.

В М-тесті Проекту 2 визначено, що дія акта стосується 5 СМП, що є платниками єдиного податку другої групи.

Відповідно, «прямі» витрати таких платників податку складуть:

640 грн. (сплата податку за ставками, визначеними в проекті) X 5 (кількість СМП) X 12 (місяців на рік) = 38 400 грн.

Натомість, «прямі» витрати СМП відповідно до таблиці розділу 3 М-тесту Проекту 2 складають 17 000 грн.

Формул розрахунку суми «прямих» витрат, що понесуть суб'єкти господарювання у зв'язку зі сплатою ними податків не наведено.

Також не розраховано адміністративні витрати суб'єктів господарювання на реалізацію вимог регулювання, зокрема на здійснення процедур щодо отримання первинної інформації про вимоги регулювання (*ознайомлення суб'єктів господарювання із новими ставками податку*) та організацію виконання вимог регулювання (*внесення змін до внутрішніх процедур обліку та звітності*). При цьому, витрати часу можуть бути визначені під час проведення консультацій з суб'єктами господарювання.

У розділі VIII АРВ «Визначення показників результативності дії регуляторного акта» розробником надано прогнознi значення показників на 2017 рік, що не відповідає запропонованому регулюванню (ставки місцевих податків встановлюються на 2018 рік).

Таким чином, АРВ (з М-тестами) потребують перерахунку та приведення їх у відповідність до вимог Методики.

Підсумовуючи вищенаведене, пропонуємо привести проекти рішень Тернівської сільської ради Добровеличківського району Кіровоградської області «Про затвердження ставок земельного податку та наданих пільг зі сплати земельного податку юридичним та/або фізичним особам», «Про місцеві податки і збори на території Тернівської сільської ради та відміну раніше прийнятих рішень» у відповідність до вимог чинного законодавства України згідно з наданими пропозиціями, а аналізи їх регуляторного впливу – у відповідність до вимог Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2014 № 308 зі змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1151, з метою всебічного обґрунтування необхідності впровадження даного регуляторного акта та відповідності його принципам державної регуляторної політики, визначеним статтею 4 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності».

IV. Щодо Проекту 3

Проектом передбачається затвердити на території Тернівської сільської ради ставку акцизного податку з роздрібної торгівлі суб'єктами господарювання підакцизними товарами в розмірі 5 відсотків від реалізації підакцизних товарів суб'єктами господарювання роздрібної торгівлі. Додатком до Проекту 3 затвердити положення про механізм справляння та порядок сплати акцизного податку.

Згідно з підпунктом 215.3.10 підпункту ПКУ акцизний податок для пива, алкогольних напоїв, тютюнових виробів, тютюну та промислових замінників тютюну, реалізованих відповідно до підпункту 213.1.9 пункту 213.1 статті 213 ПКУ, становить 5 відсотків.

В той же час акцизний податок (*непрямий податок на споживання окремих видів товарів (продукції)*), визначених ПКУ як підакцизні, що включається до ціни таких товарів (*продукції*), відповідно до підпункту 9.1.4 пункту 9.1 статті 9 ПКУ, віднесено до загальнодержавних податків та зборів.

Згідно з вимогами частин 10.2 та 10.3 статті 10 ПКУ місцеві ради в межах повноважень, визначених ПКУ, та відповідно до його вимог, обов'язково устанавлюють єдиний податок і податок на майно (в частині транспортного податку та плати за землю), а також вирішують питання щодо встановлення податку на майно в частині податку на нерухоме майно, відмінне від

земельної ділянки, збору за місця для паркування транспортних засобів, туристичного збору.

Підсумовуючи вищенаведене, враховуючи вимоги статей 10, 12 ПКУ, Державна регуляторна служба України повідомляє, що у Тернівській сільській ради Добровеличківського району Кіровоградської області (як і у інших місцевих рад) відсутні правові підстави щодо встановлення загальнодержавних податків та зборів, до яких відноситься акцизний податок.

Про результати розгляду цього листа просимо проінформувати Державну регуляторну службу України у встановленому законодавством порядку.

Голова Державної регуляторної
Служби України

К.М. Ляпіна